

Vendim nr. 26 datë 06.02.2023

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Genti Ibrahim, i,	Anëtar
Ilir Toska,	Anëtar

në datën 06.02.2023 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 2 (A) 2023 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **ADMIR THANZA**

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2022-582, datë 09.06.2022 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, urdhrit nr. 26, datë 09.02.2022 të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, vendimit nr. 30, datë 11.12.2021 të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 18, pika 1, 31, 33, 34, 41, 42, 43, 44, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6, pika 1, i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); neni 4, pika 1 i Protokollit nr. 7 të *KEDNJ*-së; nenet 21, 27, pikat 1 dhe 2, 71, pika 1, 71/a dhe 71/b të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Ilir Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi Admir Thanza është proceduar penalisht nga Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), në kuadër të procedimit penal nr. 137/2020, për kryerjen e veprës penale “Refuzimi për deklarimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin ligjor për deklarim”, të parashikuar nga neni 257/a, paragrafi 2, i Kodit Penal (*KP*).

2. Gjatë hetimeve paraprake, Prokuroria e Posaçme, bazuar në ligjin nr. 10192, datë 03.12.2009 “Për parandalimin dhe goditjen e krimit të organizuar, trafikimit, korrupsionit dhe krimeve të tjera nëpërmjet masave parandaluese kundër pasurisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 10192/2009*), ka regjistruar procedimin pasuror nr. 11, datë 26.11.2021 ndaj pasurive në zotërim të kërkuesit. Procedimi pasuror u bazua në aktet dhe dokumentacionin e krijuar në kuadër të procesit të rivlerësimit kalimtar të magjistratëve, sipas nenit 179/b, pika 3, të Kushtetutës dhe ligjit nr. 84/2016 “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” (*ligji nr. 84/2016*). Këtij procesi iu nënshtrua edhe kërkuesi për shkak të funksionit të tij si gjyqtar pranë Gjykatës së Lartë.

3. Në funksion të hetimit pasuror, Prokuroria e Posaçme, me vendimin e datës 13.07.2021, ka disponuar për caktimin e një eksperti dhe kryerjen e ekspertimit kontabël lidhur me llogaritjen e të ardhurave, shpenzimeve familjare dhe aftësisë paguese të kërkuesit, bashkëshortes së tij dhe personave të lidhur me të deri në momentin e krijimit të aseteve dhe detyrimeve të deklaruarat prej tij (datë 30.01.2017).

4. Në datën 26.11.2021 ekspertja kontabël ka dorëzuar aktin e ekspertimit, sipas të cilit kërkuesi dhe personat e lidhur me të nuk justifikojnë me burime të ligjshme investimet për blerjen e pasurive të paluajtshme, dy apartamenteve të banimit me sipërfaqe përkatësisht 149 m² dhe 69.9 m², si dhe një garazhi me sipërfaqe 23.4 m², të ndodhura në Tiranë.

5. Në vijim, Prokuroria e Posaçme ka kërkuar në gjykatë sekuestrimin e pasurive të paluajtshme në zotërim të kërkuesit, për të cilat ka mungesë të plotë të burimeve të ligjshme për

krijimin e tyre, konkretisht të garazhit me sipërfaqe 23.4 m² dhe apartamentit me sipërfaqe 69.9 m².

6. Gjykata e Posaçme e Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*), me vendimin nr. 30, datë 11.12.2021, ka pranuar kërkesën e prokurorisë dhe ka vendosur masën e sekuestrimit ndaj dy pasurive objekt kërkesë. Ajo gjykatë ka arsyetuar: së pari, pasuritë objekt i kërkesës së sekuestrimit plotësojnë kriteret e parashikuara në nenin 11 të ligjit nr. 10192/2009, pasi kërkuesi është në hetim lidhur me veprën penale të parashikuar nga neni 257/a, paragrafi 2, i KP-së; së dyti, ato zotërohen drejtpërdrejt nga kërkuesi si subjekti i ligjit dhe ekzistojnë prova konkrete se janë të pajustificuara, duke qenë se nga akti kontabël ka rezultuar se ai dhe personat e lidhur me të nuk kanë pasur të ardhura të mjaftueshme nga burime të ligjshme për shpenzimet e kryera dhe njëkohësisht për të mundësuar kursimet dhe investimet e realizuara sipas deklaratave të pasurive të viteve 2003, 2004, 2005, 2007, 2008 dhe 2016; së treti, ka arsye të bazuar për të besuar se lidhur me këto pasuri ekziston rreziku real për humbjen, marrjen ose transferimin të persona të tjerë, me qëllim për të bërë të pamundur konfiskimin e kësaj pasurie.

7. Në datën 13.12.2021 prokuroria ka urdhëruar ekzekutimin e vendimit nr. 30, datë 11.12.2021 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, duke vendosur masën e sekuestros për pasuritë e paluajtshme në zotërim të kërkuesit (garazhi dhe apartamenti), administrimin dhe përdorimin e tyre nga Agjencia për Administrimin e Pasurive të Sekuestruara dhe të Konfiskuara (AAPSK). Në datën 14.01.2022 është mbajtur procesverbali për ekzekutimin e këtij vendimi.

8. Mbi bazën e ankimit të kërkuesit, Gjykata e Posaçme e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*), me urdhrin nr. 26, datë 09.02.2022, ka vendosur miratimin e vendimit nr. 30, datë 11.12.2021 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, me arsyetimin se vendimi i kundërshtuar është i drejtë, ndërsa prapësimet e kërkuesit nuk gjejnë bazë të qëndrueshme ligjore e faktike. Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs kërkuesi.

9. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2022-582, datë 09.06.2022, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se ai nuk përmban ndonjë prej shkaqeve të parashikuara në nenin 432 të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*) dhe se pretendimet lidhur me zbatimin e ligjit penal material ose procedural dhe me procesin e rregullt ligjor nuk qëndrojnë. Sipas këtij kolegji, pretendimet lidhur me zbatimin e gabuar të fakteve dhe provave, si dhe për rezultatin e aktit të ekspertimit kontabël nuk i përkasin juridiksionit të Gjykatës së Lartë; shkaqet

e rekursit janë të njëjta me ato të ankimit, për të cilat kërkuesi ka marrë përgjigje të argumentuar dhe shteruese nga GJKKO-ja e Apelit; atij i është dhënë mundësia për të debatuar dhe kundërshtuar provat e prokurorisë në gjykimin në apel; vendimi i GJKKO-së nuk përmban mangësi në drejtim të arsyetimit; ai ka pasur mundësi efektive për t'u mbrojtur nëpërmjet mbrojtësit të zgjedhur prej tij dhe për të kundërshtuar vendimin e gjykatës së shkallës së parë.

10. Në datën 18.01.2023 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim individual me objekt shfuqizimin e vendimit të Gjykatës së Lartë, urdhrit të GJKKO-së së Apelit dhe vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë, si të papajtueshëm me Kushtetutën. Gjithashtu, ai ka kërkuar dërgimin e çështjes për rigjykim në GJKKO-në e Shkallës së Parë ose në atë të Apelit.

II

Pretendimet e kërkuesit

11. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se:

11.1. Gjykatat kanë zbatuar dhe interpretuar ligjin në kundërshtim me Kushtetutën, pasi GJKKO-ja e Apelit ka bërë pjesë të ligjit të zbatueshëm për zgjidhjen e çështjes edhe ligjin nr. 84/2016. Ato i kanë dhënë vlerë të pakundërshtueshme fakteve të njohura dhe vendimeve të marra nga organet e rivlerësimit, duke i konsideruar si indicie që krijojnë dyshimin e arsyeshëm se kërkuesi zotëron pasuri që nuk i përgjigjen dukshëm nivelit të të ardhurave e duke përligjur vendosjen e masës së sekuestros. Ndërkohë që as Gjykata e Lartë nuk i ka dhënë përgjigje këtij pretendimi, e cila si gjykatë ligji kontrollon zbatimin e ligjit material dhe procedural nga gjykatat më të ulëta.

11.2. Gjykatat kanë shkelur të drejtën për të mos u gjykuar dy herë (*ne bis in idem*), të garantuar nga neni 34 i Kushtetutës dhe neni 4, pika 1, i Protokollit nr. 7 të KEDNJ-së, pasi nga rrethanat ka rezultuar se organet e rivlerësimit e kanë shkarkuar atë nga detyra për të njëjta arsye dhe referuar të njëjtave fakte që prokuroria ka përligjur në kërkesën për vendosjen e masës së sekuesttrimi. Pavarësisht se procesi i rivlerësimit është disiplinor, ashpërsia e dënimit, duke i vendosur atij ndalime të përvetshme për të rihyrë në sistemin e drejtësisë, për të ushtruar profesionin e avokatit, si dhe shumë të tjera, e vendosin këtë proces nën fuqinë e pjesës penale të nenit 6 të KEDNJ-së.

Ky konstatim mbështetet edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

11.3. Gjykatat kanë cenuar të drejtën për një proces të rregullt ligjor dhe parimet e shtetit të së drejtës, të garantuara nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, në aspektet e mëposhtme:

11.3.1. *E drejta për një gjykim të drejtë*, pasi vendimi për vendosjen e sekuestros që kufizon të drejtën e pronës duhet të jepet në përputhje me standardet e këtij procesi dhe gjykimi nuk duhet të jetë arbitrar. Në GJKKO-në e Shkallës së Parë kërkuesi nuk kishte asnjë mjet efektiv për t'u mbrojtur, ndërsa në ushtrim të së drejtës së ankimit, atij për herë të parë iu dha mundësia në GJKKO-në e Apelit për të parashtruar kundërshtimet dhe provat e tij.

11.3.2. *Parimi i ligjshmërisë, sigurisë juridike dhe i pritshmërive të ligjshme, barazisë së armëve, kontradiktoritetit dhe mbrojtjes efektive*, pasi GJKKO-ja e Apelit ka bazuar vendimmarrjen vetëm në provat e prokurorisë, ndërkohë që pavarësisht se ai kishte detyrimin e barrës së provës “për të justifikuar origjinën e ligjshme të pasurive të tij”, provat nuk u pranuan, administruan dhe shqyrtuan, megjithëse u paraqitën mbi 50 të tilla. Akti i ri i ekspertimit, i përgatitur nga një ekspert i pavarur auditues ligjor, i cili rrëzonte “indicien” e vetme të prokurorisë për vendosjen e masës së sekuestros, nuk u mor në konsideratë. Ndërsa, akti i ekspertimit të prokurorisë është bazuar në të dhëna të pavërteta, të shtrembëruara, me lajthitje serioze në llogaritje, lehtësisht të konstatueshme, pa asnjë mbështetje ose unitet me dokumentacionin zyrtar të ndodhur në dosje dhe në kundërshtim me legjislacionin tatimor të kohës. Gjithashtu, gjatë gjykimit në apel është mohuar e drejta e tij për të thirrur ekspertin që kreu ekspertizën, e cila shërbeu edhe si bazë për procedurën në ngarkim të tij. Po kështu, edhe kërkesat e tij për të administruar një akt të ri ekspertimi nuk morën përgjigje. Shkeljet e evidentuara u ligjëruan edhe nga Gjykata e Lartë, e cila, në funksion të rolit të saj kontrollues, duhet të konstatonte dhe të korrigjonte shkeljet kushtetuese dhe ligjore, por ajo i konsideroi ato pretendime që nuk merren në shqyrtim duke qenë një gjykatë ligji. Në këto rrethana, kërkuesi nuk ka më mjete të tjera kushtetuese

dhe ligjore për konstatimin e shkeljeve të rënda të të drejtave të tij dhe rivendosjen në vend të tyre.

- 11.3.3. *Standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor*, i garantuar nga neni 142, pika 1, i Kushtetutës, pasi në vendimin e GJKKO-së së Apelit mungojnë shkaqet e parashtruara prej tij në ankim dhe parashtrimet e dhëna para asaj gjykate, gjë e cila krijon dyshime për shqyrtimin e pretendimeve. Kjo mungesë sjell për pasojë edhe cenimin e *së drejtës së aksesit efektiv*. Ajo gjykatë nuk ka dhënë arsye të qarta dhe bindëse të bazuara si në kriterin ligjor edhe në elementet faktike të dosjes që akti i ekspertimit i realizuar nga eksperti i caktuar nga prokuroria arrin në standardin provues të “indicieve” mbështetëse të dyshimit të arsyeshëm për kryerjen nga kërkuesi të veprës penale të parashikuar nga neni 257/a, paragrafi 2, i KP-së. Ndërkohë që mungon një analizë mbi indiciet e rëndësishme që tregojnë se ai ishte i përfshirë në veprimtari kriminale në kohën e krijimit të pasurisë. Shkelje këto që u përligjën edhe nga Gjykata e Lartë, e cila ka mbajtur qëndrim tërësisht të ndryshëm në raport me çështje të tjera të ngjashme. Kjo e fundit, për shkak të mosdhënies përgjigje përfundimtare pretendimeve të kërkuesit me natyrë kushtetuese të paraqitura në rekurs, ka cenuar të drejtën e tij për akses në këtë gjykatë dhe për të pasur prej saj një vendim të arsyetuar.
- 11.3.4. *E drejta e pronës private*, pasi sipas urdhrit të datës 13.12.2021 të Prokurorisë së Posaçme vendimi i sekuestrimit të pronave të tij është vënë menjëherë në ekzekutim dhe në datën 14.01.2022 ato i janë dorëzuar e kaluar për administrim AAPSK-së. Prej më shumë se një viti ato vazhdojnë të jenë të sekuestruara, ndërkohë që nuk ka asnjë vendim tjetër lidhur me procesin pasuror dhe penal. Jo vetëm kaq, por nga prokuroria është caktuar një ekspert i ri kontabël për t’u dhënë përgjigje të njëjtave pyetje si në rastin e caktimit të ekspertit të parë. Një situatë e tillë nuk konsiderohet më e përkohshme, por një situatë me kohë të palimituar në cenim të hapur të së drejtës së pronës. Në këto rrethana cenimi i kësaj të drejte është evident dhe mundësia për të korrigjuar shkeljen e interesave civile nuk është reale dhe çdo dëm i pësuar (pasuror, financiar dhe moral) do të jetë i pakthyeshëm.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkuarit

12. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë.

13. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës. Kriteret për pranueshmërinë e kërkesës janë të natyrës kumulative, në kuptimin që ato duhet të plotësohen njëkohësisht. Në këtë vështrim, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuari të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjyimit kushtetues.

14. Kolegji vëren se kërkuari legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor gjatë të cilit janë dhënë vendimet e kundërshtuara me objekt vendosjen e masës së sekuestrimit ndaj pasurive të paluajtshme në zotërim të tij dhe, për rrjedhojë, ka interes të drejtpërdrejtë për çështjen e parashtruar.

15. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata ka theksuar se në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, mbrojtja kushtetuese ka një funksion *subsidiar*, që do të thotë se ajo mund të kërkohe vetëm për një vendim përfundimtar, të çfarëdolloj forme që përmbyll procesin gjyqësor, pasi individit ka shteruar mjetet dhe rrugët e tjera ligjore. Cenimi i të drejtave themelore, përfshirë atë për një proces të rregullt ligjor, mund të pretendohet në këtë Gjykatë vetëm pasi të shterohen të gjitha mundësitë e ofruara nga sistemi i apelineve dhe kjo vlen edhe në rastet kur procedurat gjyqësore paraprake çojnë në një rëndim të mëtijshëm ose në tejzgjatjen e cenimit të kësaj të drejte (*shih vendimet nr. 25, datë 13.10.2022; nr. 5, datë 22.02.2022; nr. 14, datë 11.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Po kështu, Gjykata është shprehur se rregulli për shterimin e mjeteve juridike efektive në dispozicion të individit zbatohet nën dritën e rrethanave të veçanta që paraqet çështja konkrete. Në thelb, ky rregull synon t'u japë organeve publike dhe, në veçanti, gjykatave të juridiksionit të zakonshëm mundësinë të parandalojnë ose korrigjojnë në substancë shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese të individit. Për këtë arsye, mjetet juridike në dispozicion të kërkuarit nuk përfshijnë vetëm ankimin kundër një vendimi gjyqësor në një gjykatë më të lartë, por çdo ankim ose kundërshtim, duke u ofruar mundësi organeve publike dhe gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të luajnë rolin e tyre *subsidiar* për t'i garantuar individit mbrojtjen e të drejtave kushtetuese para se ai t'i drejtohet Gjykatës. Ana tjetër e rregullit të shterimit të mjeteve juridike përfshin detyrimin e vetë individit që të tregojë kujdesin dhe vëmendjen e duhur për të paraqitur kërkesa, kundërshtime ose ankime tek organet publike dhe gjykatat e juridiksionit të zakonshëm për rrethanat që mbështesin pretendimet për cenimin e të drejtave kushtetuese (*shih vendimin nr. 25, datë 13.10.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, Kolegji vëren se kërkuari kundërshton vendimet gjyqësore penale për dhënien e masës së sekuestrimit ndaj pasurive në zotërim të tij, në kuadër të procedimit pasuror nr. 11, datë 26.11.2021 të kryer në zbatim të ligjit nr. 10192/2009, të caktuar fillimisht me vendimin nr. 30, datë 11.12.2021 të GJKKO-së së Shkallës së Parë dhe ndonëse kërkuari ka ushtruar ankim dhe rekurs, kjo masë nuk ka ndryshuar as me urdhrin nr. 26, datë 09.02.2022 të GJKKO-së së Apelit, as me vendimin nr. 00-2022-582, datë 09.06.2022 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

18. Mbështetur në rrethanat e çështjes, Kolegji sjell në vëmendje qëndrimin e mbajtur nga Gjykata në lidhje me karakterin e ndërmjetëm të vendimit të sekuestrimit të pasurisë, në kuptim të rolit që ky vendim luan në procedurën dhe vendimmarrjen përfundimtare për konfiskimin e pasurisë. Kështu, Gjykata ka pohuar se vendimi i sekuestrimit është i përkohshëm, nuk cenon thelbin e së drejtës së pronës dhe nuk ka natyrë përfundimtare, pasi në çdo kohë kërkuari mund t'i drejtohet gjykatës së juridiksionit të zakonshëm për revokimin e masës (*shih nenet 12/b dhe 13 të ligjit nr. 10192/2009*). Për më tepër, vendimmarrja për sekuestrimin nuk ka masën e duhur të autonomisë nga procesi i konfiskimit të pasurisë, vendimi i të cilit ka aftësinë të ndryshojë dhe të riparojë në masën e duhur efektet që sekuestrimi ka sjellë. Në këtë drejtim, kërkuari ka ende mjete në dispozicion që parimet dhe të drejtat e pretenduara si të cenuara gjatë fazës së sekuestrimit t'i shërojë nëpërmjet procedurës së konfiskimit, e cila ka natyrë përfundimtare. Pra, vendimi gjyqësor

për sekuestrimin e pasurisë nuk konsiderohet përfundimtar, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës (*shih vendimin nr. 25, datë 13.10.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se vendimi nr. 00-2022-582, datë 09.06.2022 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, me objekt sekuestrimin e pasurisë në zotërim të kërkuesit, nuk konsiderohet përfundimtar, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës dhe ai ka ende mjete juridike në dispozicion për korrigjimin e parimeve dhe të drejtave kushtetuese të pretenduara si të cenuara nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm. Në kushtet kur ky kriter paraprak nuk plotësohet, analiza e përmbushjes së kriterëve të tjera të pranueshmërisë bëhet e panevojshme, për shkak të karakterit kumulativ të tyre.

20. Në përfundim të analizës për kriteret paraprake, Kolegji çmon se çështja nuk mund të kalojë për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “d”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.